

den ærede Minister hentydet til Kjøbenhavn; men jeg troer, at det er ikke blot i Kjøbenhavn det finder Sted; men ogsaa i stor Udstrækning udenfor Kjøbenhavn, og at der er ikke saa Bxler fra de andre Kjøbstæder, som indsendes hertil uden at være stemplede. Det er en meget almindelig Brug eller Misbrug, hvad man nu vil kalde det, at Bxlerne ikke udstedes paa stemplet Papir; men jeg vil meget bekvæle, at disse Bxler ville blive skrevne paa stemplet Papir til 8 sk., hvis Lovudkastet gaaer igjennem. Jeg har, efter hvad jeg har erfaret, ikke Grund til at antage, at denne Hensigt vil opnaaes. Betragter man det fra den anden Side med Hensyn til Tiden, saa vil jeg spørge, hvorfor man er bleven staaende ved at bestemme, at kun disse korte Bxler skulle skrives paa 8 sk. Papir. Derksom — og dertil er jeg enig med den meget ærede Minister — Bxler i Almindelighed, og navnlig indenbyes Bxler i Kjøbenhavn, udstedes paa ustemplet Papir, troer man da, at dette vil blive forhindret derved, at disse korte Bxler kunne skrives paa 8 sk. Papir? Det forekommer mig ikke; thi den største Deel af disse indenbyes Bxler har en længere Lovetid. Det er altsaa for mig et stort Spørgsmaal, hvorvidt man vil naae det Niemed, man stiller sig ved Lovudkastet. Jeg har nu kortelig yttret, fra hvilket Standpunkt jeg betragter Forslaget, og jeg troer ogsaa, at man dertil vil see Grunden til, at jeg begyndte med at henlede Opmærksomheden paa, at man med Hensyn til dette Lovforslag først maatte vide, at det var fremlagt af den meget ærede Minister, der staaer i Spidsen for Kongerigets Finantser.

Indenrigsministeren: Jeg maa tilstaae, at det ikke er lykkedes det ærede Medlem at faae mig til at indsee, hvorledes der var nogen grundet Anledning til at forsøge paa at afstvinge mig den Erklæring, at jeg ikke er Finantsminister, men Indenrigsminister. Forfaavidt det ærede Medlem har udtalt det som sin Anskuelse, at dette Forslag burde have været forelagt Folkethinget, veed jeg ikke, om han alene tænker paa denne Sag eller paa Skatte-love i Almindelighed. Forfaavidt han herved

vil gjøre et Indgreb i Landsthingets Ret til at behandle sige. Sager først, da har allerede den høitærede Formand tidligere yttret det Fornødne; paa Regjeringens Vegne maa jeg bestemt udtale, at Grundlovens finantsielle Anskuelse er en anden end den ærede Landsthingsmands. Grundlovens finantsielle Anskuelse er, at saadanne Skatte-love kunne efter Regjeringens Skjon forelægges ligesaavel paa det ene som paa det andet Sted, og denne Grundlovens finantsielle Anskuelse underordner naturligvis Regjeringen sig og benytter sig deraf paa den Maade, den anseer for den rigtigste. Hvad dernæst selve Lovforslaget angaaer, da ligger der ingen Magt paa Ordet „korte“ i Overskriften; ønsker Thinget, at dette Ord skal gaae ud, saa med Glæde; det finder sin Forklaring ved Lovens Indhold og synes at være et ganske naturligt Udtryk for paa en kort Maade at betegne Lovens Gjenstand. Det Spørgsmaal, den ærede Landsthingsmand gjorde med Hensyn til Lovens Fortolkning, skal jeg besvare derhen, at der i Loven staaer, at Bxler, som ikke udstedes paa længere Tid end 7 Dage efter Sigt eller 14 Dage fra Dato, kunne — der staaer ikke skulke — fremtidig udsærdiges paa stemplet Papir til 8 sk. og altsaa ville de enkelte Tilfælde, hvor man tidligere kunde benytte billigere Papir og som jeg ikke har troet, der var tilstrækkelig Grund til at nævne i Loven, ikke være forandrede ved denne Lov; med andre Ord, Lovforslaget er et virkeligt Forslag om Nedsættelse af Gebyret og ikke om en Forhøielse. Hvad Lovens Formaal angaaer, troer jeg det blev tilstrækkelig tydeligt betegnet af mig i min Motivering, da jeg fremlagde Lovudkastet. Hvorvidt Formaalet vil blive naaet, er ganske vist et Punkt, hvorom det er vanskeligt for mig at udtale mig bestemt. Den ærede Landsthingsmand har Tvivl derom; andre Mænd, med hvem jeg har confereret, have virkelig troet, at Demoralisationen mellem Handelsmændene ikke var saa stor, at der jo vil blive gjort alvorlige Forsøg paa at komme bort fra Overtrædelse af Loven, dersom dette Forslag bliver Lov. Jeg har confereret med flere agtværdige Handelsmænd, som have beklaget sig over den nærværende Tilstand; de have gjort gjældende, at det er dem